

בנק ישראל

לכבוד
הממשלה וועדת הכספים של הכנסת
ירושלים

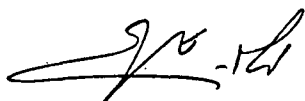
הריני מתכבד להגיש בזאת את הדין-וחשבון של בנק ישראל לשנת 1975, בהתאם לסעיפים 59 ו-60 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954.

הדין-וחשבון מבוסס על חומר וניתוח, שהכינה מחלקת המחקר של בנק ישראל. הנתונים הסטטיסטיים בשני חלקיו הראשונים של דין-וחשבון זה מקורם בעיקר בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. בהקשר לכך מן הראוי להעיר, שכמה מן הנתונים הסטטיסטיים, שעליהם התבססו הדין-וחשבון לשנת 1974 והתקציב הלאומי לשנת 1976, תוקנו לאחרונה, ובעקבותיהם שונו בדין-וחשבון זה נתונים מסויימים — שינויים שמשמעותם חורגת מתיקון טכני בלבד.

שנת 1975, כשתי קודמותיה, לא היתה אחידה במהלך ההתפתחות הכלכלית על פניה. היו תנודות בולטות ברמת הפעילות הכלכלית ובהתפתחותם של כמה משתנים כלכליים חשובים. תנודות אלה היו קשורות בחלקן בהתפתחויות שמחוץ למשק הישראלי — במיוחד השפל וההתאוששות בסחר העולמי — ובחלקן היו תולדת צעדים של מדיניות כלכלית יזומה בידי הממשלה ותגובות הציבור עליהן.

השנה שעברה עמדה בסימן הצורך להתמודד עם בעיית מאזן התשלומים, שבפניה ניצב המשק הישראלי. נושא זה עומד גם במרכזו של הדין-וחשבון המוגש עתה. המסקנה העיקרית העולה מניתוח ההתפתחויות בשנת 1975 היא כי ההישגים החיוביים של אמצעי המדיניות שנקטה הממשלה — ריסון הצריכה הפרטית, ירידת-מה בעודף היבוא הריאלי, האטה מסויימת בקצב עליית המחירים — אינם מספיקים בשום פנים, בשים לב להיקפה וחומרתה של בעיית מאזן התשלומים. הבעייה הבסיסית של המשק נשארה בתחום האטת קצב גידול היבוא, ועוד יותר מזה — הרחבה מהירה ביצוא. השגת מטרה זאת היא אתגר, שהמדיניות הכלכלית חייבת להתמודד עמו ללא דיחוי.

בכבוד רב,

משה זנבר
נגיד בנק ישראל

ירושלים, ב' בסיון תשל"ו
31 במאי 1976